

Protepidemická opatření v nemocniční praxi: Co funguje a kde narážíme na limity? Zkušenosti a příklady z praxe

Současný pohled na management asymptomatické bakteriurie Current view on the management of asymptomatic bacteriuria

Dana Němcová

Nemocnice Na Homolce, Klinická mikrobiologie a antibiotická stanice, Praha, Česká republika

Asymptomatická bakteriurie (dále ABU) je definována jako nález jednoho či více druhů bakterií ve středním proudu moči v kvantitě $\geq 10^5$ CFU/ml u osoby, která nemá symptomy močové infekce (dysurie, polakisurie, suprapubická bolest, horečka, bolesti v kostovertebrálním úhlu), u žen ve dvou po sobě jdoucích vzorcích, u mužů postačí jen jeden odběr. ABU může být provázena pyurií, až 80 % osob s diabetem má ABU provázenou pyurií. Prevalence ABU může být u některých skupin vysoká, stoupá s věkem a je vyšší u institucionalizovaných osob, např. u žen pobývajících v zařízeních dlouhodobé péče se pohybuje mezi 25–50%, u mužů mezi 15–50%. ABU je přes dostupnost relevantních informací stále předmětem zbytečných indikací antibiotické terapie se všemi důsledky (nežádoucí účinky antibiotik, selekce rezistentních kmenů, infekce *Clostridioides difficile*, zbytečné náklady na diagnostiku a terapii atd.). K dispozici je např. doporučený postup IDSA z roku 2019 či doporučený postup EAU (European Association of Urology) z roku 2025. Terapie ABU je doporučována pouze u těhotných žen, u pacientů před urologickými výkony s předpokladem narušení sliznice a u pacientů po transplantaci ledviny v prvních měsících po výkonu. Sanace bakteriurie bývá stále vyžadována před kardiochirurgickými, ortopedickými či cévně-

chirurgickými výkony. Podle některých prací byla ABU nezávislým rizikovým faktorem rozvoje infekce v místě chirurgického výkonu, kmen nalezený v moči však v žádném případě nebyl vyvolavatelem této infekce. Další problematickou skupinou jsou starší osoby pobývající v zařízeních dlouhodobé péče.

<https://doi.org/10.21101/hygiena.b0173>

Rukavice: pocit falešného bezpečí Medical gloves: a false perception of safety

Jana Prattingerová

*Krajská nemocnice Liberec, a. s. Liberec, Česká republika
Vojenská lékařská fakulta Univerzity obrany,
Hradec Králové, Česká republika*

Infekce spojené se zdravotní péčí (HAI) představují významnou zdravotní a ekonomickou zátěž. Jednou z nejdůležitějších strategií prevence těchto infekcí je důsledná hygiena rukou a používání osobních ochranných prostředků, zejména rukavic. Rukavice jsou určeny k jednorázovému použití, slouží jako bariéra mezi pokožkou zdravotnického pracovníka a potenciálními patogeny. Nicméně rukavice nenahrazují, ale doplňují hygienu rukou. Rukavice by se měly používat pouze v případě, že je to indikováno v souladu se standardními a kontaktními opatřeními. Rukavice nemění indikace k hygieně rukou ani nenahrazují mytí a hygienickou dezinfekci rukou. Správné uplatnění hygieny rukou a použití rukavic zajišťuje určitou redukci rizika výskytu HAI.

Je prokázáno, že až jedna třetina rukavic používaných ve zdravotnictví se používá v situacích, kdy k jejich použití nejsou indikace. Neindikované používání rukavic může vést k falešnému pocitu bezpečí a zhoršit dodržování dalších hygienických opatření. Nesprávné použití rukavic současně znamená promarněnou příležitost k hygieně rukou. Zbytečné používání jednorázových rukavic přispívá k produkci zdravotnického odpadu a zatěžuje životní prostředí, navíc rukavice mohou stejně jako nechráněné ruce přenášet mikroorganismy.

Pro většinu ošetrovatelských činností není nutné nosit rukavice ani jiné osobní ochranné prostředky. Klíčem k efektivnímu snížení rizika HAI a k bezpečnosti pacientů a personálu je dodržování jasně definovaných indikací pro použití rukavic, správná technika jejich nasazování a odstraňování včetně důsledné hygieny rukou před a po jejich použití.

<https://doi.org/10.21101/hygiena.b0174>

Úvod do anestezie – přítomnost rodiče na operačním sále

Introduction to anesthesia – parental presence in the operating room

Markéta Petrovová

Masarykův onkologický ústav, Brno, Česká republika

V posledních letech pozorujeme zvýšený zájem společnosti o problematiku veřejného zdraví i důraz na postavení a práva pacientů. Jde o hledání kompromisů mezi řádným chodem zdravotnického zařízení a minimalizací omezení práv pacientů při poskytování zdravotních služeb.